

Alexander Hamilton: Poticati „najbolje umove i najbolji duh“

Odlomak iz *LaRouchePAC-ovog programa Razgovor oko ognjišta, 1. prosinac, s EIR-ovim ekonomskim urednikom Paulom Gallagherom*

Pitanje:

Bok, ovdje N. Iz Oaklanda. Imam pitanje o Hamiltonu, i nisam siguran da li je iz *Izvješća o nacionalnoj banki* ili izvješća o industrijskoj proizvodnji, no u jednom od tih spisa on piše izravno i u suprotnosti s Thomasom Jeffersonom, ministrom unutarnjih poslova i s glavnim državnim odvjetnikom [Edmundom] Randolphom. Želio bih znati ima li izjava osobno od Jeffersona glede njegove tvrdnje da SAD ostanu poljoprivredno zemljište, poljoprivredna nacija nasuprot industrijske, kao što se Hamilton zalagao?

Gallagher:

... U ovom slučaju nije postojala ta suprotnost – nije bila te vrste. Hamilton ije rekao „me moramo biti industrijska zemlja“, a Jefferson je govorio „mi moramo biti poljoprivredna zemlja.“ Jeffersonovo poimanje poljoprivrede bila je poljoprivreda uzgoja pamuka s robovima kao radnom snagom. ... Njegov stav se može vidjeti u poznatoj *Virginia resolution*, odluci koju je on napisao; njegovo suprotstavljanje bilo je protiv remećenja dogovora slobodnog trgovanja koji je postojao između britanske industrije i američke duhanske i sve više ropske-pamučne poljoprivrede.

Hamiltonov je plan sasvim razvidno bio izravno suprotstavljanje robovlasništvu. On sam, zajedno s Benom Franklinom, oni su bili utemeljitelji *Društva za oslobađanje robova* ['Manumission' Society] i glavni organizator abolicije robovlasništva prije i nakon usvajanja Ustava. To uključuje dio njegovog poticanja produktivnosti;

Hamilton se kao pomoćnik Washingtona usred *Revolucionarnog rata* već dopisivao s Morris-ima i drugim pišući: Nama je potrebna banka da bismo zajedno povezali kapital i ušteđevinu i dali sredstva u ruke onih koji mogu učiniti najproduktivniju uporabu [novca]; a takva banka koja predstavlja suradnju napora vlade glede produktivnosti i pojedinih farmera, poduzetnika, obrtnika, to je razlog zašto nam je banka potrebna, to jest da ih sve poveže, kao što je često govorio, da se „kapital može usmjeriti u ruke onih koji ga mogu staviti u najproduktivniju uporabu.“ A posebno u najdomišljatiju uporabu, tako da je dolazio do otkrića i korištenja uma, do poticanja uma tim načinom. To je razvidno obuhvaćalo poljoprivredu, napretke u poljoprivredi kao i industrijskoj proizvodnji, usred koje je bio i sam Hamilton, dovodeći kvalificirane obrtnike iz Škotske u svrhu razvoja novih industrija, nove proizvodnje u SADu; radio je to osobno. To je način na koji se to treba razumijeti, a ni u kojem slučaju kao suprotnost banke za industrijsku proizvodnju i banke za poljoprivredu, ili želju za poljoprivrednom zemljom. Bila to želja za domišljatu i produktivnu zemlju iznad svega drugog, što je Hamilton imao na umu da bi nova zemlja mogla postati. To je stoga iznenađenje, kad se mi organiziramo, iznenađenje ljudima da postoji takva zamisao ustanove nacionalnog kredita s tom svrhom. Jer oni nisu nikad čuli ništa sličnog, nikad nisu čuli o takvom planu za banku, a ipak sad čuju o Alexanderu Hamiltonu, čuju svakakve gluposti o njemu, no nikad nisu čuli nešto ovakvo. Moramo to učiniti općim znanjem.

....
...

Hamilton je bio jedan od vrlo malog broja utemeljitelja *Društva za promicanje korisne proizvodnje* u SADu; .. bio je zajedno s Franklinom utemeljitelj *Društva za*

oslobađanje robova i oni su vodili pravu bitku te skoro došli do ustavne abolicije robovlasništva. Bilo je to, dakle pitanje, prvenstva danog otkrićima, inovacijama, „poticanja najboljih umova i najboljeg duha“, kako je sam Hamilton govorio. I uporaba

banke, uz suradnju kao veza između vlade i privatnih banaka, kojih je bilo vrlo malo, a on je želio da ih bude još više; govorio je isto tako u svojim pismima, da se uštedevine i kapital „stave u ruke onih koji ta sredstva mogu staviti u najproduktivniju uporabu.“